

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010398
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010398.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obvinenému O. G. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 14. apríla 2014 prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. marca 2014, sp. zn. 2T/35/2014-111 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obvineného O. G. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 18. marca 2014, sp. zn. 2T/35/2014-111 (v písomnom vyhotovení uznesenia však nesprávne, v dôsledku písárskej chyby, uviedol sp. zn. 2T/35/2013, preto bude jeho povinnosťou opravným uznesením túto písarsku chybu opraviť), po podaní obžaloby zamietol podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného O. G. o prepustenie z väzby na slobodu s poukazom na existenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich naďalej obavu z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného ako náhradu za jeho väzbu s poukazom na to, že ho nemožno vzhľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu považovať za dostatočné opatrenie.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený O. G. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že podľa jeho názoru pominuli dôvody preventívnej väzby. Tento svoj názor opieral o okolnosť, že po vyhlásení napadnutého uznesenia mu samosudkyňa doručila trestný rozkaz z 18.3.2014, sp. zn. 2T/35/2014, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák., pričom za tento trestný čin mu uložila súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva roky a z toho dôvodu zotrvanie vo väzbe považoval za nedôvodné a nelogické. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby ho prepustil z väzby na slobodu.

Pre úplnosť treba uviesť, že obvinený podal sťažnosť aj proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 18. marca 2014, sp. zn. 2T/35/2014-109 o ponechaní obvineného vo väzbe po podaní obžaloby postupom podľa § 238 ods. 3 Tr. por. a z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom jeho sťažnosť Krajský súd v Trenčíne podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú uznesením zo dňa 14.4.2014, sp. zn. 3Tos/28/2014.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 11. apríla 2014, preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného O. G. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď žiadosť obvineného O. G. o prepustenie z väzby ako nedôvodnú zamietol. Dôvodnosť podozrenia, že obvinený spáchal skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a ktorý je právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák., sa vo veci vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní nevylúčila, naďalej ja daná, pretože dôkazy zabezpečené a vykonané v prípravnom konaní (z nich nielen priznanie obvineného O. G., ktorý pritom formálne spáchanie skutku popiera, ale najmä usvedčujúca svedecká výpoveď poškodenej Mgr. L. O., s ktorou korešpondujú aj listinné dôkazy a z nich najmä zápisnica o ohliadke miesta činu zo 16. októbra 2013 s fotodokumentáciou, tiež objektívne zistené poznatky o nepriateľskom správaní obvineného voči poškodenej v minulosti) v rovine závažného podozrenia a zároveň rozumnej istoty svedčia naďalej pre záver, že žalovaný skutok bol spáchaný, vykazuje zákonné znaky stíhaného trestného činu a že ho spáchal obvinený. V súčasnom štádiu trestného konania preto ani krajský súd nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zánik dôvodov preventívnej väzby obvineného O. G.. Od predchádzajúcich rozhodnutí o väzbe obvineného (uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.10.2013, sp. zn. 0Tp/88/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8.11.2013, sp. zn. 3Tpo/42/2013, bol obvinený O. G. vzatý do preventívnej väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a so stanovením začiatku väzby dňom 15.10.2013 v súvislosti s trestným stíhaním a vzneseným obvinením pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák., pre ktorý trestný čin bola na neho podaná obžaloba dňa 4. marca 2014 a uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.1.2014, sp. zn. 0Tp/2/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.1.2014, sp. zn. 2Tpo/5/2014, bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá žiadosť obvineného O. G. o prepustenie z väzby) nenastala totiž žiadna zmena v konkrétnych skutočnostiach zakladajúcich dôvody preventívnej väzby u obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tak, ako na to správne poukázal aj okresný súd v napadnutom uznesení. Tieto u obvineného vzhľadom na povahu skutku, pre ktorý je trestne stíhaný, spôsob, akým mal byť spáchaný a najmä i okolnosti charakterizujúce osobu obvineného a jeho správanie, trvajú v nezmenenom rozsahu a preto aj podľa zistenia krajského súdu naďalej zakladajú nielen dôvody preventívnej väzby, ale i záver, že obvineným ponúknutý písomný sľub na nahradenie jeho väzby nemožno vzhľadom na jeho osobu a povahu prejednávaného prípadu považovať za dostatočné opatrenie, prijať ho a že väzba obvineného je stále adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením. Obvinený O. G. je osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov, o čom svedčia aj jeho predchádzajúce odsúdenia a za ne uložené podmienkové i nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré zrejme nespĺnili svoj účel, keďže je znovu trestne stíhaný. Navyše obvinený O. G., ktorý aj podľa vlastného priznania požíva alkoholické nápoje a napriek tomu, že zo závislosti na ňom bol už liečený, mal teraz posudzovaný trestný čin spáchať pod vplyvom alkoholu ešte v ten istý deň potom, ako bol za iný jeho úmyselný prečin, ktorého motívom bola tiež nenávisť voči poškodenej Mgr. L. O., odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov s osemnásť mesačnou skúšobnou dobou a pritom v nedávnej minulosti už bol za úmyselné trestné činy násilnej povahy odsúdený aj na nepodmienené tresty odňatia slobody, z ktorých posledný vykonal 6. apríla 2010. Negatívny vzťah obvineného k poškodenej, vyplývajúci pritom naďalej aj z obsahu jeho písomného vyjadrenia k podanej obžalobe a zvýraznený tak závislosťou obvineného na alkohole, ako aj jeho výrazným sklonom k páchaniu trestných činov, preto naďalej odôvodňuje reálnu obavu z opätovného narušenia súkromia poškodenej, či iného útoku na jej osobu, teda obavu z pokračovania v trestnej činnosti. S prihliadnutím na tieto skutočnosti je potom nahradenie jeho väzby prijatím ponúknutého sľubu logicky nedostatočné. Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti jednotlivo i v ich súhrne, najmä však skutočnosť, že konkrétne dôvody väzby obvineného tak, ako sú uvedené v uznesení o vzatí obvineného do väzby, sa nezmenili, je väzba obvineného O. G. z už uvedených dôvodov stále adekvátnym zabezpečovacím opatrením v tomto štádiu trestného stíhania - po podaní obžaloby a pred konaním hlavného pojednávania. Na uvedený záver nemá pritom vplyv obvineným v sťažnosti uvádzaný trestný rozkaz zo dňa 18.3.2014, sp. zn. 2T/35/2014, pretože proti nemu podali v zákonnej lehote odpor tak obvinený, ako aj prokurátor a preto v zmysle § 355 ods. 3 Tr. por. samosudkyňa vo veci nariadi hlavné pojednávanie, na ktorom pri prejednaní veci nebude samosudkyňa viazaná právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Napadnuté uznesenie je preto vecne správne.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval námietky obvineného O. G. za dôvodné a jeho sťažnosť preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.